

Nr 121.

Av herr **Mossberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående lindring och förenkling av bestämmelserna i hästutskrivningslagen.

I proposition till 1915 års riksdag framlade Kungl. Maj:t för riksdagen förslag till ny lag angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot eller den s. k. hästutskrivningslagen.

Detta förslag innebar en väsentlig skärpning av förut gällande bestämmelser, vilka faststälts genom lagen den 24 maj med däri den 13 juni gjorda ändringar. Förslaget blev, under trycket av världskriget, i huvudsak av riksdagen godkänt, och den 2 juli 1915 utfärdades den nya lagen.

I såväl den gamla lagen av 1895 som den nu senast antagna stadgas, att inom varje kommun skall finnas en nämnd med uppgift att uttaga hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot och däröver upprätta förteckning.

Då 1895 års lag var gällande, uppgjorde nämnden denna förteckning med ledning av den allmänna kännedom nämnden ägde om förhållandena inom kommunen och det torde med fog kunna påstås, att nämnderna utförde detta sitt uppdrag på ett samvetsgrant sätt. Enligt den år 1915 antagna lagen åligger det emellertid nämnden att vid upprättandet av förteckningen besiktiga samtliga hästar och fordon, som voro avsedda att uttagas, och som dessa besiktningar skola företagas årligen, har nämndens arbete blivit ganska betungande, vilket medfört, förutom personlig uppoffring av dem, som erhållit dessa uppdrag, jämväl nog så betydande kostnader för såväl staten som kommunerna. I lagen stadgas nämligen att nämndens ordförande skall äga rätt uppbära ersättning av statsmedel till skrivbiträde, resor m. m. och i de flesta kommuner torde liknande ersättning av kommunens medel tilldelats nämndens ledamöter. Det är av naturliga skäl omöjligt att ens approximativt angiva till vilket belopp dessa

utgifter uppgå, men då antalet kommuner inom landet överstiger 2,500, förstår man, att totalkostnaden måste vara ganska ansevärd särskilt med hänsyn tagen till de så avsevärt höjda skjutsersättningarna.

Det kan därför med allt skäl ifrågasättas, om det verkligen kan vara behövt att för detta ändamål offra så betydande belopp. Jag håller för min del före att genom den gamla lagens bestämmelser till fullo vanns vad man åsyftade. Icke heller påvisades i motiveringen till lagförslaget år 1915 någon erfarenhet om att uttagningen under den gamla lagens bestämmelser på något sätt utfallit mindre väl.

På grund av vad jag ovan anfört, får jag härmed hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t snarast täcktes utreda i vad mån och på vad sätt lindring och förenkling av bestämmelserna i lagen angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot av den 2 juli 1915 må kunna åvägbringas.

Stockholm den 20 januari 1919.

Albert Mossberg.